

Elfizetési árak:

Egész évre 10.— frt
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50 —
Egy hóra 1.—
Egyes száma 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

**Szerkesztőség és
kiadóhivatal:**

Főpiacz, a város-
házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasáboz petit
soronként 5 kr-ával
számítanak.

Uj intézmény.

Debreczen, december 29.

(F.) A küszöbön levő új esztendő új korszakot jelentő időpont hazánk jogállamiságának fejlődésében, mert ezen a napon lép életbe a közigazgatási bíróságról szóló törvény. Ez az első praktikus eredménye az u. n. lex Szapáriánonak, amely tudvalevőleg csak elvben mondhatta ki a közigazgatás államosítását. Sőt ez az új reform mint a jogállam legfontosabb garanciáinak egyike fokozott jelentőséggel bír. S azért méltán érthető, hogy az egész ország közvéleménye epedve várja az új intézménynek életbeléptetését és érdeklődő várakozással néz eléje annak, hogy az mennyire fog bevalni. Mert hogy közigazgatásunk menetében ez az új intézmény egymagában véve is lényeges változást, és pedig javulást fog előidézni, az bővebb magyarázatra nem szorul.

Az új szervezet bőséges alkalmat szolgáltat a közigazgatási közegeknek annak beigazolására, hogy csak a közigazgatásnak ideális céljait tartják szem előtt, s hogy az egyes embernek jogosult érdekeit kellő tiszteletben tartják és a közérdeknek csupán olyan esetekben rendelik alá, ha

az utóbbinak sérelme egyuttal jogosult magánérdek sérelmével jár. A követelmények, melyeket az új törvény és annak sikeres megvalósítása a közigazgatási tisztviselők irányában támaszt, nem csekélyek, amennyiben nem csak az anyagi munkaerőt érintik, hanem a közigazgatási jellemhez is appellálnak, mert minden intézkedés alkalmazásánál a bírói szempont dominálását helyezik előtérbe. A tisztviselőnek, akinek ezentul akár első, akár második fokozat valamely közigazgatási ügyet kell elintéznie, mindig kénytelen lesz arra gondolni, hogy az ügy a közigazgatási bíróság elé kerülhet. Ez mindenestre elő fogja mozdítani annak a garanciáját, hogy közigazgatási tisztviselők a tényállás megállapításában és a bizonyítékok alkalmazásában lehetőleg pontosan és lelkiismeretesen járjanak el, mert különben annak teszik ki magukat, hogy a bíróság a határozatot feloldja, s nekik az eljárást ismételniük kell.

Az új törvény életbelépésének és érvényben létének sikere iránt a hivatott tényező, a kormány tudvalevőleg a szükséges garanciális lépéseket megtette, amennyiben nagyon szabatosan, tisztán és kimerítően szerkesztett rende-

lete, amelyet az összes közigazgatási közegek megkaptak, nagyon alkalmas arra, hogy a közigazgatási tisztviselőkre nézve a fentebb jelzett célok elérését megkönnyítse. Ez a rendelet nagyon helyesen figyelmezteti a közigazgatási hivatalnokokat arra a fontosságra, amelylyel működésünk — bárha csak közvetve is — a közigazgatási bíróság sikeres tevékenységére nézve bír. Helyesen mondja ez a rendelet, hogy az új intézmény praktikus értékének legfőbb biztosítéka az összes tényezők harmonikus buzgalmában rejlik, amelyek az új törvény megvalósításában közreműködni hivatva vannak. Reméljük, hogy közigazgatási hivatalnoki karunk még mai szervezetében is meg fog felelni az új követelményeknek!

Belföldi hírek. (A csendőrség szervezetének kiegészítése.) Tudvalevőleg a honvédelmi miniszter a belügyminiszterrel egyetértve azt tervezi, hogy a csendőrségnél még hat új szakaszparancsnokságot fog szervezni. Ujabbban ezt a tervet kiegészítik azzal, hogy a legénység létszámát is megszorítják és újabb 14 gyalogőrs és 5 lovasőrs állomást fognak fölláttani. A jelenleg 7003 főből álló legénységi létszámot 7200-ra egészíti ki. — (A bünvádi perrendtartás életbelépése.) A bünvádi perrendtartásról szóló törvényjavaslat tudvalevőleg már szentesített törvény.

T Á R C Z A.

A légyott.

— Orosz Novella. —

Irta: Ivan Turgenyeff.

Szeptember közepe táján gondolatokba merültem bolyongtam a nyirfaerdő bokor sűrűjében. Reggel óta finom eső permetezett le a földre, csak hébe-korba villant föl a fellegek mögül egy-egy perzselő napsugár. Az ég lenge báránypellegekbe borult, melyek pillanatokra mintegy mosolyra nyilva szétfoszlottak és fátyoluk nyílásán az ég egy sötétkék csikja ragyogott fel, mint valami derűs szempár szeretetteljes sugara. Körül néztem és hallgatóztam. Fejem felett halkán suttogtak a fák lombjai és már a lomb zugásáról rá lehetett ismerni az évszakra. Nem a tavaszi fakadó lombzat vidám reszketése, nem a dus nyári lomb lágyan suttogó, álmatag, esókos beszélgetése, nem a késő őszi hideg, bugó zörgése volt ez, hanem egy alig hallható álmos, halk nesz. Időről-időre könnyű szellő vonult el a fák ormai felett. Az erdő esőáztatott sűrűsége folyton változott a szerint, a mint a nap

felsütött, vagy a fellegek mögé bujt; majd sugaras verőfényben ragyogott, mintha mosolyra fakadva feléledne; a nyárfák karsu nyulánk törzsei patyolatszín selyem hófehérségében tündöklöttek; a földet borító finom fehér levélkék szivárványként ragyogtak és csillogtak; a magas, tollazott páfrányok keeses szárai a tulérett szőlő színéhez hasonló őszi színárnyalataikban egymásba fonódva, az esősepekben megtörő sugarak szivárvány színeiben pompáztak — és egyszerre körös-körül valami halványkékes ködfátyol borult újra a tájra; a tarka színek szétfoszlottak; a nyárfák fénytelenül fehérre váltak, mint a frissen hullott hó, melyet még a hideg téli verőfény egy sugara se ért — és lassan lassan, mint egy lopva szitált és suhogott újra a finom permeteg a lombkoronák között. A nyirfák lombja még üde zöldjében pompáztott, akáresak nyár derekán, csak itt-ott borult már egy-egy fiatal esemete tiszta színaranyba vagy élénk biborpirba, hogy aztán égő fáklya tüzeben lobogjon, ha a fellegek mögül felvillanó napsugár végig osont a hulló esősepek gyöngyeiben ragyogó ágbogok hálózatán. Madárdal se

hallatszott. Mind elpihenve hallgattak, csak hébe-korba esendült fel a czinege gunyoros, aczélesengettyűhöz hasonló, füttyenése.

A körültem uralkodó mély esendben elaludtam és mikor újra felvettem a szememet, sugaras verőfény ömlött el az egész erdőn; a világoskék ragyogó ég a vígan suttogó lombkoronák nyílásain át ragyogott; a hűs szellő szétrebbentette a fellegeket és én újra szerencsét akartam próbálni a vadászatot, midőn szemem egyszerre egy mozdulatlan emberi alakra bukott. — Közelebről szemügyre vettem és láttam, hogy egy fiatal parasztleány ül tölem tiz lépésnyire lecsüggesztett fővel és ölében kulesolt kezekkel. Az egyik kezében egy nagy csokor mezei virágot tartott, melyet a szél ide-oda lengtetett. Hófehér inge sűrű ráncokban omlott alá karsutestén és két sor nagy, sárga gyöngy tündökölt a keblén. Nagyon szép volt. Sűrű hamuszőke haja két gondosan fésült tekeresbe tűzve koronázta hófehér arcát; szemét nem láthattam, mert merőn a földre szegezte tekintetét; de láttam szépen ivelt sűrű szemöldökét és hosszú, selymes pillait és egyik orcáján

Erdély Sándor igazságügyminiszter elnöklése mellett holnap ül össze az az ánkét, melynek hivatása ennek a törvénynek életbeléptetési és hatásköri rendelkezését kidolgozni. Az ánkét tanácskozásai előreláthatólag több napig fognak tartani.

— **Külföldi bir.** (A reformok Törökországban.) A Daily Telegraph Konstantinápolyból magánbeszélgetésről értesül, a melyet Nelidov orosz nagykövet a szultánnal folytatott. A nagykövet hangsúlyozta a reformok szükségességét, kijelentette azonban, hogy a császár a szultánnak személyes biztonságát megóvni és szupremáciáját minden áron föntartani óhajtja. A szultán erre kijelentette, hogy ő a reformoknak nem ellensége, jóakarattal mindenki meglehet győződve de nem engedheti meg, hogy Törökország pénzügyeit az idegen nagyhatalmak ellenőrizzék. Midőn erre a nagykövet azt jegyezte meg, hogy ez a vonakodás nemcsak a török birodalmat, de magát a trónt is veszélyezteti, a szultán így felelt:

— *Meglehet ugyan hogy én vagyok az utolsó kalifa, de második khedive sohasem leszek.*

Állatbiztosítás.

Kolozsvár, decz. 24.

A szocialis kérdés olyan, mint a monda szerinti ama bizonyos kő, melyet hajdan helyéről egy földműves elemelt és a melynek nyomán feltoluló víztömegből keletkezett a Balaton tava.

Jó-rossz irányban, minden szocialista ilyen köveket hengerget.

Lehet, hogy többet találunk tervezni, mint a mennyit anyagi erőnk megbir, de jusson eszébe mindenkinek a természet örök és változhatatlan törvénye, mely millió és milliionszorta több magot, több csirát termel, mint a mennyi valósággal életre kelhet.

Ez az örök törvény az eszmék világában is érvényesül, mert igen-igen sok eszmét kell termelnünk, hogy azokból egyet kettőt megvalósíthassunk.

Üres órámban én is erre az eszmegyártásra vállalkozom, a jövő fogja majd megmutatni, hogy az elemelt kő nyo-

mában felfakadt nagy tömege a víznek nyugodt, esendes Balatont fog-e képezni, vagy romboló vízarádást?

Azt hiszem, hogy Balatont, melyben a jólétnek örvendő halak — a földművesek és földbirtokosok — meglehetősen fognak nem tengeni, mint ma, de megerősödve, megizmosodva a maguk, családjuk, hazánk és az egész emberiség javára élni és dolgozni.

Azt mondják az ellenzéki emberek és az ellenzéki lapok, hogy a királyi trónbeszéd üres. En az ellenkezőt állítom és azt mondom, hogy oly sokat ígérő és mondó trónbeszédet talán sohasem hallottunk a magyar király ajkairól.

Minden szó egy-egy megvalósítandó nagy eszmét rejt magában, csak tudni kell azt olvasni.

Példaképen, vaktában kiveszem a sok közül az abban előforduló következő szót:

„Állatbiztosítás“, — és megkísérlem azt megmagyarázni, hogy azok is megértsék, a kik a trónbeszédben mitsem láttak eddig.

Akár államilag, akár megyeileg, akár községileg, akár szövetségi uton, akár bármely más alkalmas módon fogják azt eszközölni, a mai gazdasági rendet teljesen meg fogja változtatni.

Hiszen nem fog a kétkörös szegény gazda — ha egyik ökre el is pusztul — soha ökör nélkül maradni. Az a pár krajczárja, a mibe az állatbiztosítása fog kerülni, busásan meghozza kamatját abban, hogy a többi gazdák aránylag az ő kárát pótolni fogják.

Nem fognak paragon heverni azok határszéli havasi legelők, a hová eddig csak elvétele mertek állatokat legelni hajtani, mert az elkárosodás veszélyének voltak kitéve. Hiszen ha egy-egy ökröt a farkas el is fogja, azt — már a kár közös — könnyen viselnék el.

Az állatbiztosítást okvetlenül követni fogja a gazdák összes állatainak törzskönyvezése; és ha ez meg van, feltétlenül meg fogja teremteni az ingó jelzálogforgalmat.

Ez pedig megmérhetetlenül nagy lépés lenne a gazdák helyzetének javítása útján.

A határszéleken a marha csempészett

megakadályozásáért az állatok törzskönyvezése már keresztül van vite.

Ott minden gazda kap egy takarékpénztári betéti könyvhez hasonló kis könyvecskét; abban állatai körül vannak írva és ennek megfelelőleg vezet a törzskönyvvezető egy-két krajczárnyi díjért az állat törzskönyvet és mindkét könyvbe a marhákra vonatkozó minden változást, gyarapodást és apadást közhitelességgel bevezet.

Magam tapasztaltam a havasaján, hogy birói végrehajtó a birói végrehajtást úgy eszközölte, hogy a több mint egy napi járó havasi legelőre kihajtott ökrökre vonatkozólag úgy fogatosította a birói zárt, hogy ennek megtörténtét a törzskönyvbe és könyvecskébe leendő bejegyzés czéljából a kinevezett könyvvezetőnél jegyzőkönyvbe adta. Es ezzel a birói végrehajtás be lett fejezve.

Ha gyakorlatilag jól beválik az ilyen ügyekben, miért ne lehetne az állati törzskönyvek segélyével az ingó kézi jelzálogbirtok fogatosítani? A törzskönyvvezető rendes közhitelű bevezetéssel fogatosítaná azt körülbelül úgy, mint az ingatlanoknál, csak kevesebb formassággal.

Például: nem kellene kérvény; elég lenne, ha a közokiratot a hitelező felmutatja, azt a törzskönyvvezető záradékolná, e záradékot a törzskönyvbe is bevezetné és a mikor a marhaleveleket kiállítja, e záradékot arra is rávezetné.

A vevő a vásárló tájékozva lenne azonnal, hogy az az állat, melyet megvesz, esetleg többekkel együtt, bizonyos összeg erejéig kézi jelzálog tárgya és a vételár kifizetése előtt előbb a hitelezővel jönne tisztába.

Ma a gazdák személyes hitele két olyan drága, mint a kereskedőké. Azzal védekeznek a hitelezők: ha nincs jelzálogilag biztosítva, minden személyes hitel, mit a gazda igénybe vesz, több rizikóval jár, mint a kereskedőknél. Mert előbb a per, azután jön a végrehajtás és addig, míg a dolog annyira érik, tulajdon a gazda ingó vagyonán és az ingatlan rendszerint már dologi teherrel van terhelve; gyakran nem szükséges ingatlanokat kell a hitelezőnek megszereznie, ha nem is pénzéhez, de annak egyenértékéhez akar jutni.

A fent röviden kifejtett módon a

a ráúzó napsugárban egy nehéz könyv nyoma fénylett.

Valakire várhatott, mert minden neszre felrezzent és körülnézett. Nagy, villogó, tiszta szürke szeme felragyogott, tágra nyílt szemekkel bámult oda, ahonnan a nesz felhangzott, aztán újra lehorgasztotta szép fejét és babrálgatott az ölében nyugvó virágokkal. Szempilláinak széle elvörösödött, ajkai fájdalmasan vonaglottak és sűrű pilláiról két nagy, nehéz könyesepp pergett le arcán.

Igy mult el egy fél óra, a szegény leány mozdulatlanul várt... Most újra nesz hallatszott az erdőben. Felrezzent. A haraszt zörgése egyre közelebb jött, végre gyors léptek hallatszottak. A lányka felegyenesedett, lázas várakozással tekintett az érkező felé. Végre egy magas férfialak bontakozott ki a bokrok sűrűjéből, a leány biborra gyúlt, boldog mosoly játszott ajkai körül, fel akart kelni, de lábai inogtak; aztán elhalványult és félnyílnak tekintett a férfira; csak midőn az mellette megállt, vetette fel hozzá gyöngéd, esdő, szeretetteljes tekintetét. A férfi valami előkelő földbirtokos komornyikja lehetett. Öltözete a hajhászott

jó izlés és készakarva fitogtatott hanyagság vegyülete volt; végig begombolt rövid, bronzszínű felöltőt viselt, mely valószínűleg a gazdájé volt azelőtt, rózsaszín nyakravalót és aranypaszomántos bársonysípkát, mely majdnem a szemöldökéig ért. Fehér ingének magas gallérja fülíg ért, bő kézelőiben pedig majd elvesztett vörös, esontos keze, melynek mindenik ujján arany, türkisekkel kirakott, nefelejtsekkal diszitett gyűrűk ragyogtak. Durva vonásaira unott, megvető mosolyt erőszakolt; apró, szürke szemével folyton hunyorgatott, ásitozott, hányaveti hanyagsággal simította végig a homlokára csüggő hajfürtöket, pödörte a felső ajkán helylyel-közzel feleseperedő szösze bajuszszálakat. Szóval a dandyt adta, mihelyt észrevette a fiatal leányt; lassu léptekkel közeledett feléje; alig méltatta őt egy tekintetre és melléje letelepedett a puha fűbe.

— Régóta vagy már itt? kérdezte a férfi, arcát még mindig elfordítva, miközben ásitozva lóbálta a lábát.

A leány nem tudott azonnal szóhoz jutni.

— Oh igen, Viktor Alexandrovics, sottogta végre alig hallhatóan.

— Ah! Letette a süvegét, végigsimította kezével szemöldökig érő, felsütött haját, méltóságteljesen körültekintett és mondá:

— Én majd megfeledektem róla. Aztán látod, esett is az eső. — Ujra ásitott. — És én nyakig vagyok a munkában, — újra ásitott — nem tudom, hogy végezzem el a dolgomat és az ur már türelmetlenkedik. Holnap utazunk.

— Holnap? kiáltott fel a fiatal leány, ijedten feltekintve.

— Holnap... no, no, kérek... felelt a férfi mogorván, midőn látta, hogy a leány hallgatagon lehajtja a fejét és egész testén lázas reszketés fut át. Kérlek, Akulina, ne sirj. Tudod, hogy én azt ki nem állhatom. Ha rákezesz, mindjárt megyek. Micsoda ostobaság ez?

— Nem, nem sirok, sietett a leány válaszolni, könnyeit erőszakkal visszafojtva. Hát ön holnap utazik? tette hozzá rövid szünet után. És Isten tudja, mikor fogom újra látni.

— Majd sorát ejtjük, majd viszontlátjuk egymást. Légy nyugodt. Ha nem

hitelező előnyösebb helyzetbe fog jutni, el fogja engedni a rizikóért követelt kamat-többletet és ezzel nemcsak a földműveseken, de a csak ingó vagyonnal, gazdasági beruházásokkal és felszerelésekkel bíró bérlő-osztályon is segítve lesz.

A kivitel módjainak megállapítása, az erre vonatkozó törvényjavaslat megszerkesztése és megokolása, egy szóval az előkészítés és gyakorlati keresztülvitel munkája a magyar gazdák dolga.

Saját jól felfogott érdekekben szerkeszték meg az erre vonatkozó törvényjavaslatokat és terjesszék azokat az országgyűlés elébe, mert ott kérelmük, követelésük nem lesz elhangzó szó. Hiszen a király, midőn trónbeszédében erre egyenesen felhívta a gazdákat, már kitzúta a dolgot a haladás zászlójára.

Dr. Gidófalvy István.

Vak vagy óh szerelem!

Irta: Koncz Ákos.

Kétségkívül nagy okának kell annak lenni, ki egy fényes, illatos, ünnepelt s millióktól irigyelt világot odahagy, hogy ne térjen és ne térhessen oda vissza sohasem.

Ilyenre az ész nem képes; ilyet csak a szív szavára szokott elkövetni az ember. Igen, midőn az ész kimarad a számításból, midőn a szív, és annak szenvedélye uralja az embert, csak akkor dobja el magától a gyöngyöt csekélyebb tárgyak birhatásáért.

A szerelem hőstípus teremtett, eszméket termelt, fénykévéjével színessé tette a világot, de bűn és nyomor is fakadt fel nyomában. A világ minden erénye és összes bűne a szerelemből sarjadzik a szerint, amint ez a szenvedély kellő mederben haladt, vagy kicsapva medréből rombolt és pusztított.

A szerelem lehet a boldogság forrása épp úgy, mint a boldogtalanság kigyófészke. Teremhet abban virág és tövis egyiránt. Lehet az életünk megszentelője, üdvössége, de lehet napjaink megkeserítője, halálunk, kárhozatunk. Nemessé, jóvá tehet bennünket, de hatalmával le is igazthat, porba sujthat, tönkre tehet.

Ezek jutottak eszembe most, midőn a

jövő évre, hát később. Az ur, úgy látszik Pétervározt valami hivatalba lép, folytatta tovább hanyagul, az orra alatt beszélve; -- de lehet az is, hogy kimegyünk külföldre.

— Ön el fog engem felejteni, szolt Akulina szomoruan.

— Nem én, miért? Nem foglak elfelejteni. Hanem te légy okos leány és ne csinálj bolondokat és engedelmeskedjél apádnak mindenben. Én nem foglak elfelejteni — nem. Ujra ásitott és nyujtózott.

— Ne felejtse el, Viktor Alexandrovics, könyörgött a leány suttogva. Hisz tudja mennyire szeretem és hogy teljesen odaadtam magamat önnek... Ön azt mondja, hogy engedelmeskedjem az apámnak mindenben... De hogy engedelmeskedjem az apámnak az esetben, ha...

— Mért ne? A férfi, fejét kezére támasztva hátravetette magát és szavai úgy hangzottak, mintha a gyomrából törnének fel.

— Miért nem? Viktor Alexandrovics, hisz ön maga tudja legjobban.

(Vége köv.)

Chinay hercegnő regényét olvasom. Nagy uri bölcseben születik s most jól érzi magát a pákozdi cigány sátor tőzegtől fűledt levegőjében. Egy megközelíthetetlen ragyogású körben lát napvilágot, férje hercegi koronát ad szívével együtt neki, de ő széttöri a koronát, eldobja a szívet és követi új szerelmét egy másik, előtte eddig ismeretlen világba, megtagadva véréit, összekötését, gyermekeit.

Van ebben a szerelemben, ebben a szenvedélyben egy jókora adag cinizmus mely a vért az ember arcába hajítja. Azt még meg tudjuk érteni, hogy egy nő odahagyja a rouét és egy igazi férfi után eped, bár morális nézőpontra állva ezt a esetet se helyeselhetjük, de azt nehéz megérteni, hogy egy már nem gyerek asszony miképpen szakad el oly cinizmussal gyermekeitől, mint Chinay hercegnő. Ebben már nem a szerelem dolgozik, hanem valóságos aberráció. Egy nő anyai szent érzés nélkül, a szenvedély rabnője, ki bünt követ el, midőn szeret és elveszti előttünk nőiségét és azt a nimbuszt, mely a szerelmeket környezi.

A nő fájdalom nélkül tud lemondani a kinekesről és követi szegénységébe azt, akit megszeretett. A nő nem néz rangot, ha szíve megtelik szerelemmel. A nő a börtönbe menőt is szereti és képes becsületét, életét odaadni, ha szíve úgy kívánja. Leszáll a trónról, ha arról van szó, hogy e nélkül találhatja meg csak boldogságát. De az anya, ez már nem így gondolkodik. Az lemond szerelméről gyermekeért; a kötelesség gyermekei iránt eloltja lelkében a szenvedély tüzét és legyen bár élete mártíromság, ha gyermekeit maga mellett tudja és látja még szenvedéseinek tüzeiben is boldog, megelégedett.

Chinay hercegnő azt mondja ugyan, hogy ő szereti gyermekeit, de ki hiszi ezt el neki, midőn habozás nélkül elszakítja magát azoktól. Ki hiszi, hogy e nőben egy szikrája van még annak a szent tüznek, mely a családi élet oltárán szokott lobogni.

Épen azért én megtudom érteni Chinay hercegnőben a nőt, de nem tudom megérteni az anyát.

A hercegnőben megtaláltam a nőt, de az anyát azt hasztalan keresem.

Halottrablók pöre.

Budapest, december 28.

A budapesti törvényszék tegnap kezdte tárgyalni Korotnai Árpád dr. szenzációs bűnügyét. Az esküdtzéki terem szorongásig megtelt érdeklődő közönséggel. Az első padosort hírlapírók és ügyvédek, a többi padosorokat csaknem kizárólag hölgyek foglalták el.

Maga a törvényszéki dráma nehézségen, vontatottan indult meg. A 9 órára kitűzött végtárgyalás jóval 1/2 10 óra után vette kezdetét.

A tárgyalást Haupt Albin, törvényszéki bíró, a tanács elnöke vezette, mellette Richter és Schmidt törvényszéki bírák és Kállay Miklós dr. a jegyző ültek. A vádhatóságot Genthon Ferencz dr. alügyész képviselte. Alig hogy a törvényszék is elfoglalta a helyét, két börtönőr vezette be Korotnai Krick Árpádot. Egyszerre esend, nagy csend lett a teremben. Korotnai kezét homlokára téve állt meg a törvényszék előtt.

Elegáns, hosszú fekete kabátjában, krétafehér arcával, bozontos hajával és hosszúra nőtt, rendetlen szakállával igen szenvedő benyomást tett mindenkire.

Polonyi Géza, a doktor védője és

Hets Ödön, a káros képviselője egy kis kanapépőrt intéztek el előbb, hogy lehet-e Hets ügyvéd is, tanu is egyszerre s csak ezután kezdték meg a kihallgatást. Korotnai fölállt s az egyik börtönőr karjába kapaszkodva állt a törvényszék elé. Az elnök föltette a kérdéseket s a vádlott úgy felel, mintha esze, gondolkodása egészen másutt járna. Haupt bíró háromszor-négyszer ismétli neki ugyanazt s végül türelmét veszítve így szól:

— Figyelmeztetem a vádlottat, hogy mi méltányolni tudjuk azt a természetes igazságot, a mi itt erőt vesz rajta, de az orvos-szakértők megállapították, hogy semmi komoly baja nincs, s így rosszul léte csak mulékony lehet. Szedje tehát össze magát, s feleljen egyenesen és őszintén.

Ettől kezdve Korotnai dr. olyan precíz és világos feleleteket adott, mintha semmi baja sem lenne, de a kezét egész, másfélóráig tartott kihallgatása alatt a fején tartotta. Az általános kérdések után Korotnai vagyonának hivatalos leltárát olvasták föl, a melyből kitűnt, hogy ez az ember, a ki most lopással vádolva ül a törvényszék előtt, 1305 forint 79 krajczár évi adót fizetett. Sőt, a mikor megkérdezték, hogy helyesek-e a hivatalos adatok, akadozva így felelt:

— Azt hiszem, sokkal több pénzem volt... Hogy mennyi?... Nem tudom. Polonyi Géza indítványozza közben, hogy ebből a vagyonból azonnal térítsék meg Patsu Miklós eddig megállapított kárát, aztán megkezdődik a kihallgatás.

Aztán Korotnai elmondja, hogyan ismerkedett meg az öreg asszonnyal, hogy ápolta, hogyan halt az meg, s ő hogyan vette le a nyakáról fején keresztül a kulesot.

— Ki voltunk merülve, Török Lina, én is. A lány panaszkodott, hogy most ki van dobva a világba s nem kapja meg azt a pénzt, amelyet az öreg asszony ígért. Kétségbe voltunk esve s a kulesot oda-dobtam az éjjeli szekrényre.

— Legyen őszinte, — mondta az elnök.

— Tekintetes törvényszék, nagyságos elnök ur, — mondta ünnepiesen Korotnai, — szándékom, mint azt az elnök urnak bejelentettem, megmondani az igazságot és nem védeni magamat. Nem tudom, miért tettem, de megtettem.

És később egy újabb keresztkérdésre ugyanilyen megtört alázattal így szolt:

— Megpihent agyvelővel látom most, hogy képtelenség, a mit tettem. Sem oka, sem ezélya nem volt, nem értékesítettem és nem rejtettem el a holmikát. Örült voltam.

A lopás történetének elmondása után az iránt érdeklődött a bíróság, hogy az ellopott összeg valószínűleg jóval nagyobb a kimutatottnál. Erre vall az a Korotnai-névre kiállított takarékpénztári könyv, a melybe október 30-án 4000 forintot tettek be. Ezt az összeget a rendőri nyomozás első napján valaki kivette s rögtön ujra betette Strauss Johanna névre. A rendőrség bejelentő osztálya azt jelentette, hogy Budapesten csak egy Strauss Johanna van, a ki kihallgattak s a ki távol áll minden gyanútól.

Polonyi állt föl erre s mint már annyiszor megtörtént, kijelentette, hogy igenis van Budapesten még egy Strauss Johanna, Kosztimirovics György gyümölcskereskedő balkézről való felesége, a kiről a rendőrség nem tud s a kinek törvényes tulajdona a 4000 forint.

A rendőrség e leleplezése után, a melyet kedves derűtséggel kísért a közönség, a hamis tanúzásra való fölbujtás vádját vette elő a bíróság; s a mint előbb Korotnai mindent beismert, úgy itt mindent tagadott. Azt állította, hogy pusztán azért járt Beesky Lászlónénál, hogy az asszonynak a rendőrséggel való

összeköttetéseit a maga javára használja ki. A fülbevalóról beszélgettek ugyan, de ő nem mondta, hogy az asszony a magáénak vállalja el. Az ügyész megkérdezte, hogy mit ért az összeköttetések alatt s erre Korotnai nem tudott felelni.

— No hát majd én megmondom, — felelte az ügyész hidegen.

A másik vádlott, Török Lina, anti patikus arcu, sovány, sápadt leány, a ki eleinte halkán, de aztán belemelegedve, olyan hangosan és pergő nyelven beszélt, hogy a törvényszék alig tudta követni. Mintha betanult mondókat ismételné, olyan szabatosan beszél, minden harmadik szava: *ur-nóm* és elbeszélésének minden pontja után arra hivatkozik, hogy Isten előtt sem tehetne őszintébb vallomást. Kijelenti, hogy olyan hűségesen szolgálta asszonyát hat hónapig, hogy ha azt az ezer forintot a saját kezével vette volna el (pedig a doctor adta neki), akkor se félne a törvénnytől, mert az őt megillette. Ha aztán közbevágnak a mondókájába, zavarba jön. Főleg nem tud arra felelni, miért csukták be az ajtót, mikor egyedül maradtak a halottal.

— Mert megbeszéltek a dolgot, vágott közbe az ügyész.

Igy aztán elszólta magát a leány.

— Óh kérem, ha előre megbeszéltek volna a dolgot, — másképpen csináltuk volna.

A mikor aztán nem tudott egyáltalán felelni, így vágta ki magát:

— Én nem emlékezem vissza olyan nagyon semmire.

A tárgyalás további során kihallgatták az özvegy fiát, Patsu Miklóst, Hets Ödön tanut, dr. Stiller Bertalan orvost, Bartsch Gusztáv ékszerészt, dr. Kelen orvost, dr. Crausz Gyula ügyvédet, Szücs Istvánnét, Kuczora Flórián házimestert, Mikurka Julcsát, aki szemébe mondta Korotnainak, hogy Patsunén semmiféle élesztési kísérletet nem tett. A tanuk terhelőleg vallatták a vádlottak ellen.

Törvényszék.

* **A mártónfalvai rablás.** A debreczeni kir. törvényszék ma délelőtt folytatta a végtárgyalást a mártónfalvai községi pénztár híres kirablása ügyében. A megrogzított gazember Sóvágó János fél-szeme minden újabb kérdésre mintha felvillanna, szinte elárulja, hogyan erőlködik visszaemlékezni arra, hogy miként is fundálta ki nagy ravaszsággal annak idején a rablás ideje alatti alibijét, nehogy valamiképpen ellentmondásba keveredjék. Tanuknak szemébe hazudik, tagad, de a tárgyalást nagy ügyességgel, éles figyelemmel vezető elnök és a vele harmonikus éberséggel működő bírák, mint a bányászok az érzet, nehéz munkával, de lassanként színre hozzák az igazságot. — A nagy gazembernek nyaka körül a hurok és lassanként összehúzódik körülte. Ó képezi, a félszemű, a tárgyalás központját; ő volt a bünszerző és fő részese, a másik kettő Csibi és Ungvári, ha ott voltak is, eszközei voltak a bösözrményi rablónak. Ma reggel egy ideig úgy volt, daczára hogy a legfőbb tanuk, a rablásnál jelen voltak, már tegnap beigazolták, hogy Sóvágó volt a főtettes, mintha ismét meguszná a dolgot, de a fogas keresztkérdések megzavarták, — ellentmondásokba keveredett s alibijét immár nem tudta igazolni. Sok tanu meghazudtolta. Még több tanu vár kihallgatásra, kiket ma délután hallgatnak ki. A tárgyalásnak valószínűleg csak holnap lesz vége. A tárgyalást sokan hallgatják nagy érdeklődéssel.

Táviratok.

— *A Debreczeni Ellenőr* sajáttudósítójától. —

Szerb kormányválság.

Budapest, december 29. Belgrádból jelentik: Az új kormányt kétségen kívül Szimics bécsi szerb követ alakítja meg.

Halottrablók pöre.

Budapest, december 29. A Korotnai pörben a törvényszék előtt a kifosztott özv. Patsuné fia, Patsu Miklós visszavonta a vádat a tolvaj szobaleány Török Lina ellen. — Korotnai védője Polonyi Géza arra kérte a törvényszéket, hogy a vádat Korotnival szemben is ejtse el, de a bíróság ezt megtagadta. — A mai tárgyaláson legérdekesebb volt Bekesi Lászlóné vallomása, a ki határozottan állította, hogy Korotnai könyörgött előtte a gyémántok dolgában, csak mentse meg a rendőrségnél, mert különben öngyilkossá lesz. A tanukihallgatásokat egy óraker befejezték. Polonyi az orvosokat, mint szakértőket kívánta még kihallgattatni, annak konstatálására, hogy Korotnai teljesen lelkibeteg s e szerint cselekedete beszámíthatatlan.

Katonáink házi élelmezése.

Budapest, december 29. Katonáink élelmezését eddig magángyarak végezték. Most a miniszterium elhatározta, hogy e célból állami konzerv-gyárat fog felállítani.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 óraker csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az igtató, kiadó-hivatal s az irattárfelvételek felvilágosításokat a hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél Vasárnap d. e. 10—12-ig. Többi napokon d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

Famunkatartás. A kézügyesítő egyesület főreáliskolai műhelyében d. u. 2—4 óráig Kedden előkészítő csoport. Szerdán és pénteken haladó csoport.

A debreczeni kir. járásbírószék szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat felvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a félék megjelenhetnek minden szerdán.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában Nyitva van minden szerdán és szombaton d. e. 11—12 óráig.

Kérelem.

Felkérjük azon tisztelt előfizetőinket, kiknek előfizetése **december hó végével lejár**, hogy a megfelelő összeget beküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldése megzavartassék, mert ezentul csak azoknak küldjük lapunkat, kik egy bizonyos tetszés szerinti időre **előre fizettek.**

Hátralékos előfizetőinket is kérjük, hogy eddigi hátralékaikat mielőbb rendezni sziveskedjenek, minthogy ellenesetben a lap további küldését január hó elején beszüntetjük.

Egy napilap előállítására és

fenntartása olyan óriási költséggel jár, hogy ezen költségek fedezése céljából csakis rendes előfizetőinkkel számolhatunk.

A kiadóhivatal.

— **0- és újév a ref. templomokban.** A haldokló esztendő utolsó napján a magába szálló ember templomba siet, a hol áhitatosan hangzik fel a gyülekezet éneke:

Boldog kinek nem kell szánni
Elvesztett idejét, s banni
Megbecsülhetetlen óráit.

A debreczeni ref. templomokban ó-esztendő utolsó napján a következő lelkészek mondják a hálaadó imát: a nagytemplomban **Erdős József**, hittanár, a kistemplomban **Kiss Albert** lelkész, a kossuth-utcai templomban **Könyves Tóth Kálmán** lelkész, az ispotálytemplomban **Mitrovics Gyula** lelkész. **Ujesztendő első napján** délelőtt kilencz óraker tartandó istenitiszteleten predikálnak: a nagytemplomban **Mitrovics Gyula**, a kis templomban **Kiss Albert**, a kossuth-utcai templomban **Könyves Tóth Kálmán** és az ispotálytemplomban **Szilágyi Imre** segéd lelkész.

— **Központi választmányi ülés a megyénél.** Hajdúvármegye központi választmánya f. hó 30-án, esütörtökön délelőtt a vármegyeháza nagytanácstermében **Rásó Gyula** kir. tanácsos alispán elnökle alatt ülést tart, a melyen az országgyűlési képviselőválasztók 1897-dik évre érvényes névjegyzékét állítják véglegesen össze.

— **A sajtó köréből.** **Koncz Akost**, lapunk felelős szerkesztőjét a **vidéki hírlapírók szövetsége** f. hó 27-én, Budapesten tartott alakuló közgyűlésén igazgatósági rendes tagjává, **Than Gyulát**, a Reggeli Ujság szerkesztőjét pedig ugyancsak az igazgatóságba póttagul választotta.

— **Uj színházi felügyelő.** A városi közgyűlés, főként a színház anyagi ügyeinek ellenőrzésére szervezte 1875-ben a színházi felügyelőiséget, a mely állás díjazására évi 600 frtot szavazott meg. Akkor történt ezen ujtás, midőn a debreczeni színház vezetésében nagy rendszer változás állott be az által, hogy a színügyegylet visszalépett a színház kezelésétől s ezzel megszűnvén a fényes multu, de nagy pénzbeli deficittel járó intendatura, magán vállalkozó kezébe került tíz éves szép színházunk igazgatása. Az első színházi felügyelő **Telegdy László** volt, a ki mellé a közgyűlés még egy három tagu felügyelő bizottságot alakított. **Telegdy László** halála után **Boczkó Sámuel** r. főkapitányra bízattak a felügyelőség teendői. — Az új szervezet életbeléptetésével azonban ez a külön állás megszűnik s kötelességeit a kulturatanácsnok **Roncsik Lajos**, a tanács legifjabb tagja veszi át.

— **Pénztárvizsgálat a kollégiumban** A főiskola pénztárában napok óta folyik a zárlatot megelőző vizsgálat gróf **Dégenfeld József** főispán egyh. kerületi főgondnok vezetése alatt.

— **A magánlevéltári bizottság** tegnap este **Simonffy Imre** kir. tanácsos polgármester elnökle alatt ülést tartott, amelyen néhány magánlevéltári folyó ügy került tárgyalásra.

— **Szép alapítvány.** **Szentesi János**, helybeli polgár szüleinek, **Szentesi István** és **Szilágyi Mária**nak emlékére a nőegyleti árvaház javára 300 az ev. ref. ispotály pénztára alapjára 150, ugyancsak az ispotályi szegények temetkezési tőkéjének növelésére 150 frtos kegyes alapítványt tett. A nemes tett dicséri önmagát s a

humanus czélra hozott emez áldozat ékesen szóló bizonyítéka nemesak a derék polgár emelkedett gondolkodásának, hanem általában egy ilyen cselekedet városunk összes polgárságára fényt vet. Az ev. ref. szegényház felügyelője *Könyves Tóth Kálmán* lelkész ur lapunk utján is köszönetet mond a nemes szívé adományozónak.

— **Nőegyleti gyűlés.** A helybeli jótekonny nőegylet f. hó 26-án tartotta Veresné Szathmáry Teréz elnöklete alatt havi választmányi gyűlését. A tagok szép számmal jelentek meg. Mindenekelőtt jelentés tétetett a f. hó 12-én tartott tombolaestélyről, mely bár nem épen sikertelen volt is, anyagi eredményét illetőleg az egylet korábbi mulatságaival nem tekedhetik. Bevétel 542 frt, kiadás 425 frt, maradt jövedelem 117 frt. A hivatalos elszámolás még ezután történik. Örömmel vette az egylet tudomásul *Szentesi János* 300 frtos alapítványát, melyért neki köszönetet szavazott. Ugyancsak köszönetét és elismerését fejezte ki *Gecsey Etelka* tanítónőnek a f. hó 15-én az árvaházi iskola növendékeivel rendezett szép sikerű ünnepélyért, melynek bevétele, — 15 kros belépti díjak mellett is — 27 frt volt. Ezután kiosztott az egylet a folyamodó szegények között a jan.—ápr. évnegyedre 448 frt 50 kr. segélyt. Ebben benne van az *Első Debreczeni Takarékpénztár* 5000 frtos alapítványának a mondott évnegyedre eső kamata is, melyből most kaptak először a nyomorgó szegények segítséget.

— **Vonat kisiklás.** Tegnap este 5—6 óra között, a szent-györgy ábrányi vasuti állomás bejáratánál egy Debreczenből indult tehervonat mozdonya és vele együtt néhány koesi kisiklott a sinekből. Emberben azonban kár nem esett, mert a vonaton lévő személyzet közül senki sem sérült meg. Ámbár a kisiklott vonat ott feküdt a vágányon, a személyforgalom nem szünetelt, mert az utasokat átszállással továbbították. Ma már ez az akadály is megszűnt s a tegnap este Debreczenből küldött nagyszámu munkás csapat ma délelőtt a vágány mellett heverő mozdonyt és vagonokat visszahozta a sinekre, s a közlekedés a rendes kerékvágásba tért.

— **A h.-szoboszlói kaszinóegyesület** vasárnap tartotta meg évi közgyűlését, a melyen a számadás vizsgáló bizottság s a választmány javaslati kerültek tárgyalás alá. A kaszinó évi bevétele 1260 frt. volt, a melylyel szemben 1172 frt. kiadás lett konstatálva. Jól berendezett saját épülete van s tagjainak kényelmére minden lehetőről gondoskodik, mindezt évi 5 frt. tagsági díj fejében teszi. Tagjainak száma 83. A közgyűlés igen látogatott volt. Elnökké megválasztott egyhangulag újból Soltész László ev. ref. lelkész, alelnökké Kovács Gyula polgármester, titkár lett: Kiss György, pénztárnok: Bor János, könyvtárnok és gazda: Márton Károly, ügyész Hetey Ignác. A választmány titkos szavazás utján a következőleg alakult illetőleg a következők választottak be: Adler Farkas nagybirtokos, Adler Samu takarékpénztári igazgató, Dr. Czeglédy Mihály földbirtokos, Kovács Gábor tkp. pénztárnok, Körner Béla kereskedő, Dr. Malatinszky József ügyvéd, Pénztáros István rendőrfőkapitány, Rácz Gábor telekkönyvvezető, Szécsy Miklós polgári iskolai igazgató, Szivos Géza főjegyző, Zsigmond Sándor ev. ref. espores lelkész és Alexy Sándor gyógyszerész; póttagok lettek: Dr. Grósz Adolf ügyvéd és Padrah Sándor kir. közjegyző.

— **Dalestély.** A Debreczeni Dalegylet január 2-án, szombaton Hitessi Lajos dísz-karnagy vezetése és Rácz Károly zenekara közreműködése mellett az „Arany Bika” dísztermében zártkörű dal- és zeneestélyt rendez a következő műsorral: Balatoni dalok, Gaáltól. Vinéta, Abttól. Népdalegyveleg, Hitessytől. Tied vagyok. (versenykar) Hubertől. Elvonnék... Erkelől. Rákóczi-induló (Rácz Károly zenekara kíséretével) Hubertől. Belépti-díj személyenkint 1 forint. — Családjegy 3 személyre 2 forint. Kezdeté este 8 órakor. Egyleti alapító- és pártoló tagok szabadjegyeiknek felmutatása mellett a pénztárnál belépti jegyet nyerne. — Beléptijegy nélkül a terembe senki sem boesáttatik. A szabadjegy 3 személyre érvényes, a család többi tagja a beléptidíj felét, vagyis személyenként 50 krt fizet. Alapító vagy pártoló tagsági aláírás a pénztár a dalestélyen elfogad. Az elnökség. Felkértek a nagyérdemű közönség, hogy az előadandó karokat esendben meghallgatni sziveskedjék.

— **A hercegné és özligánya.** A „M.” tudósítójának alkalmá nyílt látogatást tenni Rigó Jánosnál és Chimay hercegnénél szállóbeli lakásukon. Rigó szerelmüknek történetéről a következőket mondotta el:

1895. évi december 4-én este a Pailard éttermében a Boulevard d'Italien sarkán muzsikáltam a bandámmal. Ugy fél 12 óra tájban jött be az étterembe Chimay hercegné egy férfi kíséretében s a zenekartól balra egy asztalnál telepedtek le. Éjfélután, midőn a hercegné és kísérelője távoztak, a hercegné intett, hogy kövessem. Ez volt ismeretségünk kezdete. Folytatása az lett, hogy május 20-án Chimayba mentem lakni. Ez idő alatt naponta jártam a hercegi kastélyba, kitéve magam annak, hogy a herceg bármely perczen megtudva a valót, lelőhet. Október elejéig laktam Chimayban, ekkor jött aztán velem a hercegné Párisba. Hosszabb utazás után a szerelmesek hazájába, Rómába mentünk. A Krizsinar-Hotelből naponta nagyobb sétatököszásokat tettünk. De végre is a honvágy úgy megszállott, hogy rávettem a hercegnét, hogy jöjjön el az én hazámba is.

A hercegné, a ki az egész beszélgetést végig hallgatta, most felkelt és balkarját megmutatta a tudósítónak, melybe a hercegi korona, ez alatt ez a szó: *Jancsi* s pár centiméterrel lejjebb pedig az egész kart átfogóan egy kigyó van barnaszínű festékekkel kitetovirozva.

— Három centiméteres hosszú tükkel tetoviroztak, — mondta a hercegné — bár fájt nagyon, de szerelemből mit nem tűr el az ember?

A Figaró legutóbbi számában hosszan foglalkozik Chimay hercegné regényével s többek között ezeket írja: Rigó János, a szöktető cigány egy csöppet sem hasonlít Adonishoz. Körülbelül harminczöt éves, meglehetősen sovány legény és pomádétól fényes hajával, barna bajuszával borbélylegényhez hasonlít. Arca himlőhelyes. Kitünően hegedül, tanítványa Barca Józsefnek, a kit Szimlicizmus név alatt a londoni és párizsi közönség is ismer. Tíz esztendővel ezelőtt Rigó elvette Barca leányát, a kitől két gyermeke született. Mind a kettő zsenge korban halt el. Mikor Rigó öt évvel ezelőtt Párisba jött a Tóth Ferkó bandájához, Rue d'Hautevilleben fogadott szerény lakást. Jablonovszky orosz hercegnek megtetszett Rigó játéka s fölesapott meczénásának. Pénzt adott neki egy zenekar szervezésére és Rigóból primás lett. De Rigó szervezése igazán csak a mult esztendőben virradt föl, a mikor magára vonta Chimay hercegné figyelmét. — A

hercegné, akinek apró kalandjairól sokat suttogtak a társaságban, nem is titkolta érzelmeit s nyilvánosan flirtelt a cigánynyal. Rigó felesége gyanakodni kezdett, heves szemrehányásokat tett a férjének, aki azzal ütötte el a dolgot, hogy hazaküldte az asszonyt Magyarországra. — Azt mondta neki, hogy ő is utána megy, ha majd a hercegné ajándékaiból egy kis vagyont kuporgat össze s azzal biztatta a feleségét, hogy minden hónapban 1000 frankot küld neki. — Rigóné el is utazott, de már a második hónapban meggyőződött róla, hogy az ura megcsalta. — A megígért ezer franknak híre sem volt. Rigó pedig tovább muzsikált s a hercegné kősdé éjjelig is elhalgatta a játékát. Hangverseny után pedig rendesen magával vitte a kocsiját. A dolog már olyan feltűnővé vált, hogy a vendéglős, akinél Rigó játszott: fölvetette a kabinetkérdést s Rigónak választania kellett állása és a hercegné között. Ő habozás nélkül a hercegnét választotta s Chimay hercegné végleg elhagyta a férjét.

Ez még a mult nyár elején történt. Az érdekes pár utazást tett s augusztusban tértek vissza Párisba, ahol a Boulevard des Capucines egyik fogadjában vettek szállást. Valaki megkérdezte a hercegnétől, hogy boldognak érzi-e magát?

— Nem egészen — válaszolta a hercegasszony — mert a férjem nem adta be még a válókeresetet. Pedig elkövettem mindent erre nézve... A mi a gyermekeimet illeti, nagyon szeretem őket, de Rigó még jobban szeretem s nincs más kívánságom, minthogy minél előbb a felesége lehessenek.

— **Meghalt a rendőrségnél.** Vass János obmokkerti lakos, fuvaros egész életében iszákos kötekedő ember volt. Tegnap délután is ugyancsak berugva indult el Geréby-féle faraktárba fát szállítani. Vass János reszeg fővel kötölözködni kezdett az ott dolgozó munkásokkal, kik, hogy a veszélyes természetű embertől szabaduljanak, a vasuti állomáson levő rendőrséghez fordultak segélyért. Két rendőr Vass Jánost az örszobába kísérte, s ki akarták hallgatni. Alig hogy nevét kiéjtette, hirtelen szédülés fogta el, eszméletlenül terült el a földön. Midőn a rendőrök látták, hogy hiába élesztetik Vass Jánost, kocsira tették s *Ujházy* Károly kerületi orvos lakására vitték. A kerületi orvos megvizsgálta s látta, hogy halott. A szeszese italok túlságos és mértéktelen élvezete idézte elő halálát, szívszélhűdés érte. A hullát beállították a közkórház halottas házába.

— **Ujabb szabadalmak.** A m. kir. szabadalmi hivatal ismét nagy mennyiségben adta ki a szabadalmak leírását. Szabadalmakat vettek a következő talányokra: Forgó aszaló eichoria és más anyagok számára. Eltávolítható és önműködőleg felcsappanó closetülő lap. Falmezeket előállító gép, szoknyaként hordható nadrág. Fátyol kötő. Sportruha hölgyek részére. Kulcsnélküli titkos lakat. Petroleum gáz főző. Ivóedény hűtő berendezéssel. Eljárás szilárd, szerves tápszerek konzerválására. Vasuti sín vastalpakon való ék megerősítésével. Gép, zsákok megtöltésére és bevarrására. Borsajtó dézsa. Önműködő mérleg. Kazán, gőzkocsi részére. Javítások eséplőgépeken. Ruganyos lábbeli sarok. Egészségi szipka és pipaszár. Önműködő vasuti váltó szerkezet. Látesőves katonai távolságmérő. Ujtások körkemenczéken. — Orvosság-csemegék. Gyorscserezési eljárás. Ozon előállítása. Edények újra megtöltését akadályozó záró. Regisztráló pénztár. Ujtások kihúzható asztalon. Vakuüm fejjegép. Gép, papirdobozok előállítására. Javítások bevéső gépeken stb. Mindazon kereskedők, iparosok, gazdálkodók

és feltalálók, akik valamely szabadalom iránt érdeklődnek, azok leírását Hatvan-utcán a kereskedelmi és iparkamaránál megtekinthetik.

— **Betörőbanda.** Városunkban, úgy látszik, megint szervezett betörőbanda üzi garázdálkodásait. Karácsony reggelére virradó éjjel három üzletet törtek fel, s az üzletekből több étel-italneműt s készpénzt elvittek. Az első boltfeltörést a csicsogó-téren követték el, *Alföldy* Andras szatócs üzletének ajtaját felfeszítették. A rablók oly biztonságban érezték magukat, hogy gyertyával kutattak az üzletben s étel-italneműket s mintegy 25 frt készpénzt elvittek. — *Rankay* György csillag-utcai szatócs üzlete is hasonló sorsban részesült. Innen is husneműket s pénzt vittek el. — A harmadik boltfeltörés színhelye ajtó-utca volt. *Sándi* Ferencz hentes üzletébe hatoltak bes 15 kiló kolbászt, másféle husneműket s 7 forintot elloptak. Egy *Matkó* János nevű egyén, ki éppen az üzlet előtt ment el, észrevette, hogy az üzletben idegen emberek vannak. Hirt adott a rendőri őrzésnek, de a betörők észrevéve a rendőrök közeledését, az erdőfelé menekültek. Űzőbe vették őket s egy *Kajcsó* Imre nevű foglalkozás nélküli egyént el is fogtak. **ki** azonban tagadja, hogy a betörésben részes lenne. A rendőrség a vizsgálatot megindította.

— **Sokoldalúság.** Egy hollandi lap közli a hirdetést:

Roboam Lévi, Jakab fia.
Moise-Izrael-utca, Zsidó-negyed, 34. sz.
Amsterdam.

Szivar, ezukorka, zöldség, káposzta, sajt, ócskavas és muskát-dió-kereskedés. Elvégez mindenféle megbízást szomszédok számára, aprómadarak nyelvét fölvergja, megnyesi kutyák és macskák farkát. Nagy gyakorlat van tyukszemirtásban. Felesége iskolát tart és varráásra tanítja a lányokat. Pióczákat is alkalmas.

Leveleket olvas föl azoknak, akik nem értenek a betűhöz.

S z i n h á z.

* **A miniszter a Virágcsatában.** Erdély Sándor igazságügyminiszter debreczeni látogatásának programjába — mint először mi megtudtuk és közöltük — ideérkezése napján este a színházba menetel is fel van véve. Mint a tegnapi színházi jelentésből megnyugodva értesültünk a színház vezetősége ez alkalomra Sardou „*Szókimondó asszonyság*”-át tűzte ki előadásul. Mély megdöbbenésünkre azonban a mai színházi ukáz azt jelenti, hogy Komjáthi szinigazgató a miniszter látogatásának ünnepére a Szókimondó helyett „felszólításra” a *Virágcsatát* adatja elő. Hát mi ugy vagyunk meggyőződve, hogy a színház kulturális fejlődésünknek egyik tényezője s egyik ezéja a nagy írók által szórakoztatva való tanítás (Qui miscuit utile dulci.) Hogy egy szezon folyamában apró elmék férczeményeiben is kénytelenek vagyunk annyira, amennyire szórakozni, az csak hagyján, hisz nem eshetik mindennapra egy-egy genie műve, de abban már megengedjen a direktor, ha ilyen ritka alkalomra méltóbb előadást akarunk látni. Azt akarjuk, hogy hogy a miniszter színházunkat, mint kulturális intézményt lássa és nem mint kis városias komédiát. Akik az ukáz szerint kívánták a miniszter jelenlétében a Virágcsata előadását, vagy nem helyesen kívánták, vagy talán bizonyos irányban reclam ezéjából kívánták. A Virágcsatát Verő. a népszínház művésznőinek írta, a

hol fényes sikert is aratott, de nem a debreczeni soubretteknek. Itt a darab **nem sikerült** és ha a karzat és a nézők ifjabb része még mulat is néha rajta, de a komolyabb, pláne a bérlőközönség már végkép jól lakott vele. — Művészeti szempontból értékes darabot kérünk tehát a közvélemény nevében, amilyen például a Szókimondó, vagy más. Mert ha a miniszter esetleg látta a Virágcsatát a fővárosban, gazdagon szubvenzionált színházunkról ugyan furesa véleménynyel lehet az itteni Virágcsata után. Művészeti szempontból értékes énekes darabot nem adhat, mert ahhoz Ruzsinszkyt a primadonnát, Kállay alténekesnőt és Békessyt kivéve nincs személyzete, legalább olyan nincs, melyet a miniszter mosolygás nélkül meghallgathatna Tessék tehát előadatni a Szókimondót; abból Komjáthyne, Komjáthy, Halmgy Margit, Kiss Irén, Molnár Rózszi, Vidor, Follinus, Benedek, Bartha, Szilágyi, Vágó, Sziklay, Follinuszné, Püspöky stb. már akikre ezek közül szerep jut belőle, szép előadást produkálnak. Amaz itt komédia lenne.

* **Erdélyi Sándor a színházban.** Január 2-dikán, midőn Erdélyi Sándor igazságügyi miniszter Debreczenbe érkezik *A szókimondó asszonyság* helyett — mint a színházi értesítés jelzi — felszólításra Komjáthi igazgató *Virágcsata* közkedvelt operettet tűzte ki szombatra. bérletszünetben. Előjegyzések ez előadásra már a mai naptól kezdve eszközölhetők.

* **Grant kapitány gyermekei.** Verne Gyula látványosságokban bővelkedő regényes színműve kerül színpadunkon először bemutatásra vasárnap január 3-án. A darab 9 szakaszból áll mindenik más-más vidéken játszik, ennek megfelelőleg minden szakaszban más-más kép tárul a szemlélő elé. A mellett, hogy a darab mint drámai mű egy maga is lekötő a hallgató figyelmét, a díszletek oly szépek, hogy külön is megérdemlik a megtekintést. Az egész drámai személyzet foglalkozik a darabban, sőt még az énekeseknek is jutott szerep. Magán és kardalok, különféle tánczok tartikják, élénkítik az egyes képeket.

Irodalom — Művészet.

* **A Barátfalvi lévita** ezimen írja meg a Pesti Hirlapban koszorus költőnk Jókai Mór, azt a regényét, melylyel épen negyven esztendővel ezelőtt maradt adósa a magyar olvasóközönségnek s mely az Elátkozott család befejező része lett volna. És az is lesz ez a század elejéről való korrajz, melyet méltán a legnagyobb érdeklődéssel várhatunk. A Barátfalvi lévitát az új évnegyedben közli a Pesti Hirlap, mely ma az írók fejedelmén kívül a legelsőrangú publicistákat és a legkedveltebb tárczairókat sorozhatja munkatársai közé. Jókai Mór, Mikszáth Kálmán, Tóth Béla, Ágai Adolf (Porzó), Murai Károly, Kenedi Géza (Quintus), Kozma Andor (Koboz), Gerő Ödön (Viharos), Kóbor Tamás, Gárdonyi Géza, Kálnay László, Szabó Endre, stb. stb., bizonyára oly névsor, melylyel ma egy más lap sem dicsekedhetik. A Pesti Hirlap abban is egyedül áll a lapok közt, hogy legtöbb külön kedvezményben részesíti előfizetőit; ilyen a karácsonyi ajándékul adott nagy képes naptár, mely épen most jelent meg s küldetett szét a lap előfizetőinek; ilyen továbbá a havonként szétküldött jegyzéknapló, melyet szintén minden előfizető megkap. Kedvezményes áron kapja továbbá a Pesti Hirlap minden előfizetője a

Párisi Divat című, diszes kiállítású heti divatlapot. A Pesti Hirlap, ha alakra nem is, de tartalomra nézve ma a legnagyobb, legterjedelmesebb lap, mert mindennap 20—24, ünnep- és vasárnapokon 32—40 oldal terjedelemben jelenik meg s az ára mégis csak 3 frt 40 kr. negyedévre, 1 frt 20 kr. egy hóra. A Párisi Divattal együtt negyedévre 4 frt 50 kr. Mutatványszámokat kívánatra öt napig szívesen küld a kiadóhivatal (Budapest, V. Váci-körút 78. sz.)

* **Előkelő folyóirat.** A lezajlott választási küzdelem okozta izgalom s a megoldásra váró politikai és közgazdasági kérdések fontossága, amelynek publicistikai megvitatása idegessé és elfogulttá teszi nemcsak az ellenzéki, de a kormánypárti sajtó mérsékeltbb elemeit is, fokozott érdeklődést kell, hogy keltsen a Székely Sámuel szerkesztésében megjelenő szabadelvűpárti, de független „Politikai Hetiszemle” iránt amely lap tárgyilagos és független magatartásával rövid három évi fennállása alatt irányadó polgári köreink elsőrendű organumává felküzdötte magát. Közgazdasági, társadalmi, irodalmi és művészeti rovata e lapnak a magyar társadalom elitejének igényeit szolgálja, amiért is klubokban, kaszinókban, olvasóköri körökben és nagyobb kávéházakban különös kedveltségnek örvend. A „Politikai Hetiszemle”, az országnak ez az egyetlen komoly irányu hetilapja, azonkívül még fényes kiállítás, gazdag és változatos tartalom, etikai és szellemi színvonal tekintetében valósággal vetekedik a külföld legjobb hetirevue-ivel. A nagy körültekintéssel, sok izléssel és meglepő szakértelemmel szerkesztett Hetiszemlére ezért az újév beálltával teljes készséggel felhívjuk a művelt és előkelő olvasóközönség becses figyelmét. A „Politikai Hetiszemle” előfizetési ára félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr. Szerkesztőség és kiadóhivatal VIII. ker., Kerepesi-ut 17.

* **Olcsó könyvtár,** szerkeszti Gyulai Pál, kiadja a Franklin-társulat. A népszerű vállalatnak ismét nyolcz kötete (364—371) hagyta el a sajtót, a következő eredeti és fordított művek. A Dabóczy-család, Pálffy Albert veterán írók regénye. A legújabb időkben játszik cselekvénye, de Pálffy tolla alatt felevenül a régi pátriárkhális, magyaros élet. Az elbeszélő hang friss és lebilincselő. Ára 60 kr. Alarcón Péternek egyik nevezetes műve, az „El escandalo”, nagyon sok kiadást ért meg az író hazában. Ez jelent meg most magyarul A botrány cím alatt. A tizenhetedik spanyol kiadás után fordította Haraszti Gyula. A spanyol társadalom képét adja, mélyrehatóan megfestve, az emberek kitünő rajzával. A híres munka 466 oldalnyi kötetet foglal el s ára csak 80 kr. — Gabrielle, színmű öt felvonásban, Irta Augier Emil, francziából fordította ifj. Szász Béla; ára 40 kr. — A kapitány leánya, Puskin Sándor egyik legszebb regénye, oroszról fordított Ambrozovics Dezső; ára 40 kr. — Descartes emlékeztető, a XVII. századbeli nagy franczia gondolkozó életének és filozófiájának ismertetése, a franczia akadémiától 1764-ben megkoszorozott emlékbeszéd, írta Thomas, francziából fordította és jegyzetekkel ellátta Rácz Lajos, ára 30 kr. — A magyar irodalom főirányai, a magyar szellemi élet összefoglalása legfőbb mozzanatainak kiüntetésével, írta Riedl Frigyes; ára 30 kr. — Folt, mely tisztit, a modern drámai költészet kitünőségének, Echegaray Józsefnek négy felvonásos drámája, spanyolból fordította Patthy Károly; ára 30 kr. — A papa vigjáték három felvonásban, gróf Teleki-jutalmat nyert pályamű, írta Barezik Árpád; ára 20 kr.

CSARNOK.**A fekete-ruhás leány.**

A Debreczeni Ellenőr részére angolból ford.
Fluck Jolán.

— (Folytatás.) —

Despard udvariasan meghajolt s a lehető legkönyösebben szemügyre vette az előtte álló leányt. Fford kisasszony közép természetű volt, sőt talán egy kissé még annál is alacsonyabb; nem lehetett meghatározni vajon szőke-e, vagy barna, egyáltalában az egész leányon semmi különös, semmi szembe tűnő sem volt. Karcu természetét egyszerű fekete ruha fedte, melynek sem megvarrása, sem kelméje, nem volt valami kiválóan izléses. — Alkalmassint falusi, gondolá magában Despard. Mielőtt azonban elhatározta volna, hogy most már mitévő legyen, a leány ráemelte szeméit s ez egy pillanatra megzavarta őt.

Remek kék szemek voltak azok, melyeknek szépségét a hosszú, sötét pillák még jobban emelték s mily csodálatos kifejezés tükröződött bennük. Pedig Fford kisasszony hidegen is tudott nézni, ha akart.

— Nem rossz szemek, gondolta Despard, de e pillanatban észre vette, hogy a leány halvány arcát gyöngéd pir öntötte el.

— Jaj nekem, micsoda vaj szívű kisasszony! Fülíg pirul mikor egy férfit bemutatnak neki. Es nekem kell őt mulattatnom! No már igazán nem szép Englewoodnétől, hogy nekem osztotta ki ezt a szerepet s felháborodásában már azon a ponton volt, hogy hátat fordítson a lánynak. De még sem volt annyira udvariatlan, hogy egy nővel így bánjék el s ezért alig hallhatóan bár, de mégis hebegett valamit arról, hogy lehet e szerencsés vele táncolni. A leány ekkor már ismét szokott halvány színében volt s szeméi ragyogásából meglátszott, hogy ez a megszólítás örömet okoz neki.

— Nagyon szívesen, mondá, még egy tánczom sines lefoglalva.

— Azt nem is csodálom, gondolta Despard, bizonyos vagyok benne, hogy rettenetesen tánczolsz.

De hangosan, azon a bizonyos kifogástalanul udvarias hangon, a melyről híres volt s a mely számos utánzóra talált, ezt mondta:

— Szabad kérem tehát a tizedik keringőt. A többire, sajnálom, már foglalkozva vagyok.

— Köszönöm, válaszolá Fford kisasszony, azután Despardra nézett, mint ha még akart volna neki valamit mondani, de a fiatal ember érezve, hogy lerótta kötelességét, köszönt s eltűnt a tömegben. A mint megszabadult a leánytól fellelegzett s szemügyre vette a vendégeket.

Öröme egy ismerős hölgyet fedezett fel.

— A jó Isten küldte önt nekem nagyságos asszonyom! kiáltá, egyenesen Marrinderné felé tartva.

Despard nem vette észre Fford kisasszony arcán a csalódást és lehangoltságot, mely rajta visszatükröződött és ha észre vette volna is, annál inkább futott volna tőle.

A leány pedig pár perczig állt még helyén azután, körülnézett s a terem egyik sarkában egy elvonult magányos ülőhelyet pillantván meg, azt elfoglalta.

— A tizedik keringőt, ismétlé magában mosolyogva. Egyáltalában csodálom — ez volt az összes megjegyzése. Az idő mult, a multság vége felé közelgett s Fford kisasszony még csak egyetlen egyszer tánczolt, még pedig egy nagyon igénytelen fiuval, akit a háziasszony maga,

vitt hozzá s a szegény leánynak bizony nehezére esett szíves barátságos arccal meghallgatni az éretlen ifju üres fecsegését, sőt még felelgetni is reá. Foglalkozva volt ugyan még egy-két tánczra, de igen nagy volt a tolongás, a teremben hőség uralkodott s így nem is bánta, hogy tánczosa nem találta meg, hanem visszavonult egy ablakmélyedésbe s egész gyönyörrel élvezte a nyitott ablakon betóduló üde, balsamos tavaszi levegőt. Oly jól érezte magát itt ezen a csendes, nyugodalmos helyen, ahol senki sem láthatta s csak a leeresztett függönyön keresztül szemlélte a sürgő-forgó sokaságot. A kellemes levegő azonban hamar elárulta ezt a helyet s pár percz múlva közeledő hangok ütöttek meg a leány fülét.

— Itt egy ablak alkalmasint nyitva van, olyan jó hűvös ez a sarok. Nem fél a léghuzamtól? folytatá a beszélő, a kinek a hangját Fford kisasszony rögtön felismerte.

— Nem, legkevésbé sem; ez valóban pompás kis sarok. A függöny megóv az erős levegőtől s olyan jól esik egy kissé felfrissülni: válaszolá egy kissé felfrissülni! válaszolá egy másik hang, alkalmasint valamelyik ifju hölgyé.

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.**A keresk.- és iparkamara közlései.**

A nagyméltóságú kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur tudatja, hogy a m. kir. földművelésügyi miniszterium segélyezése mellett Viener Moszkó által elvállalt „A magyar czukor ipar története” című tanulmány első része elhagyta a sajtót. Ennélfogva a kereskedelmi és iparkamara felkéri az érdekelteket, hogy e kiváló művet megrendelni szíveskedjenek.

A nagyméltóságú kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur az államépítészeti hivatalokkal tudatja, hogy hajlandó olyan asphaltd védő lemezeket, melyek kizárólag természetes bitumen felhasználásával állítottak elő és a melyek a fafelszerkezetű hidak fedezésül szolgálnak, az építéseknel előnyben részesíteni, ennélfogva az olyan gyárosok a kik asphaltd védő lapokat természetes bitumen felhasználásával gyártanak, ajánlataikat a fent említett magas miniszteriumhoz intézhetik.

A szamosvölgyi vasut igazgatósága a jövő 1897. évi szükségletének biztosítása céljából a következő anyagokra hirdet nyilvános pályázatot:

Erdei termények, üvegárúk, szövött, fonott és bőrárúk, fém, acél és vasneműk, ruggyanta és kefekötő árúk, olaj és zsir-neműk, festő és távirtda-anyagok, szerzszerzők stb. Az ajánlatok 1897. január hó 20-ikáig beadandók. A feltételek a kereskedelmi és iparkamaránál megtekinthetők.

Debreczen 1896 Deczember 21.

Kereskedelmi és iparkamara.

Érték-tőzsde.

A debreczeni „közgazdasági bank részvénytársaság” közlése. 1896. decz. hó 29-én.

Allamadósság:

Magyar aranyjárdék 4%.	—	122.10	122.60
" vasuti beruházásiköt. 4%.	—	122.75	123.25
" koronajárdék 4%.	—	99.15	99.65
" regále vált. köt. 4%.	—	100.—	101.—
Osztrák aranyjárdék 4%.	—	123.—	123.50
Egységes államkötvény 4%.	—	101.10	101.60
Tisza-szegedi 4%.-os nyer.-sorsj.	—	137.—	138.—

Sorsjegyek:

Magyarjelzalogbank 4%.-os sorsj.	122.—	122.50
3-os	103.50	104.50
Osztrák földhitel sorsjegye 3%.-os	115.50	116.50

Magyar vöröskereszt sorsjegye	10.—	10.50
Osztrák	—	18.75
Olasz	—	11.30
Bazilika sorsjegye	—	6.85
Jó-sziv	—	3.30

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	414.75	415.25
Osztrák hitelbank részvény	—	376.—	376.25
Magyaripar-éskeresk. bank. r.	104.—	—	104.50

Pénz nemek:

Cs. és kir. arany	—	—	5.65	5.73
20 markás arany	—	—	11.78	11.82
20 frankos arany	—	—	9.53	9.56
1 Sovereigns	—	—	11.99	12.03
Debr. I-ső tkptr. 4 1/2 %.-os zl.	—	99.—	—	99.50

Budapesti gabona-tőzsde.

Budapest, deczember 28.

Buzát ma mérsékelten kínáltak, a kereslet gyenge volt. Elkelt szilárd irányzat mellett 18.000 mm. 5 kr. magasabb áron.

Egyéb gabonaneműekben gyenge volt a forgalom, változatlan áruk mellett.

Eladatott:

Buza. Tiszav.	400 mm. 81. kg.	8.50
frt. 200 mm. 80. kg.	8.50	300 mm.
80. kg. 8.85	frt. 100 mm. 80. kg.	8.25
Zab:	5.55—6.15.	

Határidő-üzlet.

Az irányzat igen gyenge forgalom mellett szilárd volt.

Hivatalos felmondások nem történtek.

Hivatalos zárófolyamok déli 1 órakor.

Buza szept.-októberre	1896	—	—
" márcz.-ápr.-ra	1896	8.27	— .28
Rozs tavaszra	1896	6.83	— .85
" szept.-re	1896	—	—
Tengeri máj.-jun.-ra	1897	3.88	— 3.89
Zab máj.-jun.	1896	5.92	— .94
Repeze aug.-szept.	1896	11.45	— .50

Zárlat 4 óra 30 perczkor:

Buza 1897. őszre	8.27	— .28
Rozs 1897	6.82	— .83
Tengeri 1897 aug.-szept.-re	5.92	— .93
Zab 1897	3.92	— .89
Repeze 1897	11.25	— .35

Sertés piac z.

Budapest, deczember 28.

Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronkint 400 klgron felüli sulyban) — krtól — krig., Öreg közép (páronkint 300—400 klgr sulyban) — krtól — krig. Fiatal nehéz (páronkint 320 klgron felüli sulyban) 53 1/2 krtól 55 krig. Fiatal közép (páronkint 251—320 klgr. sulyban) 54 krtól 55 krig. Fiatal könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő sulyban) 54 krtól 56 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronkint 280 klgron felüli sulyban) 52 krtól 53 krig. Közép (páronkint 220—280 klgr. sulyban) 43 krtól 44 krig. Könnyű (páronkint 220 klgrig terjedő sulyban) 43 krtól 44 krig. Sertéslelészám 1896. évi decz. hó 28-ik napján volt készletben 5628 darab. 1896. évi decz. hó 27-ik napján felhajtattott 880 darab, 1896. decz. hó 28-ik napján elszállított 134 db. 1896. decz. hó 28-ik napjára maradt készletben 6314 db. — A hizott sortés üzletirányzata változatlan.

Debreczeni városi színház.

Folyó szám 94. Bérlet 76. szám.

Kedden 1896. deczember 29-én:

itt először: Ujdonság!

A garasos alispán.

Vigjáték 3 felvonásban, irta: Kazalinczky A.

Holnap szerdán, 1896. deczember 30-án:

másodszor:

A garasos alispán.

Vigjáték 3 felvonásban.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1896. október hó 1-től.

Egységes vasuti idő szerint.

Debreczenből indul:

	6. p.
Budapest felé (gyorsvonat)	reg. 8 40
Budapest-Nagyvárad felé	d. u. 12 38
Budapest-Nagyvárad felé	este 10 31
P.-Ladány-Nagyvárad-felé *)	d. u. 3 48
P.-Ladányig (minden kedden)	déli 12 —
Csak P.-Ladányig vegyes vonat.	este 8 15
Szatmár-M.-Sziget felé	d. u. 4 07
Szatmár-M.-Sziget felé	este 8 —
Szatmár-M.-Sziget felé	éjjel 8 05
Csak Szatmárig	reg. 5 30
Miskolcz-Kassa felé	reg. 8 25
Miskolcz-Kassa felé	este 8 10
Szerencs-S.-A.-Ujhely-Kassa felé	d. u. 4 02
	reg. 5 28
H.-Böszörmény-Büd- } m. áll. v.-tól	reg. 5 51
Sz.-Mihály-felé } vásártérről	d. u. 3 57
	d. u. 4 10
Füzes-Abony felé (m. áll. v.-tól)	reg. 4 42
	reg. 5 —
Ohat-Kócs-Polgár felé m. áll. v.-tól	d. u. 4 12
	d. u. 4 24
Derecske-Nagy-Léta felé	reg. 8 35
Derecske-Nagy-Léta felé	d. u. 4 17

*) P.-Ladánytól gyorsvonat.

Debreczenbe érkezik:

Kassa-Miskolcz felől	este 7 50
	reg. 8 09
B.-Szt.-Mihály } vásártérről	reg. 8 17
H.-Böszörmény felől } m. áll. v.-hoz	este 6 40
	este 6 49
F.-Abony felől (vásártérről)	d. u. 5 23
F.-Abony „ (m. áll. v.-hoz)	d. u. 5 32
Ohat-Kócs-Polgár felől (vásártérről)	reg. 7 59
Ohat-Kócs-Polgár „ (m. áll. v.-hoz)	reg. 8 —
Derecske-Nagy-Léta felől	reg. 7 25
Derecske-Nagy-Léta felől	d. u. 8 18

Budapestre érkezik:

A reggel 8 ó. 40 p.-kor induló gyv.	d. u. 1 56
A déli 12 ó. 38 p.-kor induló szv.	este 8 10
Az este 10 ó. 31 p.-kor induló szv.	reg. 5 45

Budapestről Debreczenbe

indul:

A délután 3 ó. 47 p.-kor érk. szv.	reg. 9 40
Az este 7 ó. 09 p.-kor érkező gyv.	d. u. 2 15
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor érkező szv.	este 7 05
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor érkező szv.	este 9 15
P.-Ladányig gyv. átszállással	

Debreczenbe érkezik:

Budapest-Nagyvárad felől	d. u. 3 47
Budapest-Nagyvárad felől gy.-v.	este 7 09
Budapest-Nagyvárad felől	éjjel 2 40
Nagyvárad P.-Ladány felől	reg. 7 40
Csak P.-Ladánytól	reg. 5 12
M.-Sziget-Szatmár felől	reg. 7 50
M.-Sziget-Szatmár felől	d. u. 12 16
M.-Sziget-Szatmár felől	este 10 16
Csak Szatmárról	este 8 58
Kassa-Miskolcz felől	reg. 8 07
Kassa-S.-A.-Ujhely-Szerencs felől	déli 12 21

Kiadó és laptulajdonos:

„Csokonai” nyomda és kiadó részvénytársaság.
Felelős szerkesztő: Konoz Ákos.

Szabó Lajos Fiai

cég

tudatja a n. é. közönséggel, hogy a közelgő farsangra már raktárra érkeztek a

legújabb

Farsangi divat-

czifkék:

színes selymek, világos színű divatszövetek, legyezők, szalagok, keztük.

GERÉBY FÜLÖP

DEBRECZEN.

Ajánlja dusan felszerelt
fűszer és csemegeáru

raktárát

a tisztelt közönség szives
figyelmébe.

Nagy választékban van
folyton raktáron minden-
nemű kiváló finom minőségű
tea, rum, francia és magyar
cognakok, kül- és belföldi borok,
csemege sajtok stb.

Árjegyzék kívánatra bérmentve küldetik.

1096-3 2

Tisztelettel

GERÉBY FÜLÖP.

Csöd alatti kiárulás.

Közados Tóth Kálmán „Terrakotta, majolika és kályha-gyáros” csődtömegéhez tartozó készáruk, u. m.: majolika díztárgyak és edények, különösen kályhák darabonkénti kiárulása a csődbíróság által jóváhagyott ideiglenes választmányi határozattal elrendeltetvén, az elárusítás a főtéren levő Stenczinger-ház alatti üzlethelyiségben f. hó 21-től kezdve naponként d. e. 9 órától este 5 óráig folytonosan eszközöltetik.

Miről a venni szándékozók azzal értesítetnek, hogy az egyes tárgyak a leltári becsértékben értékesítetnek.

Debreczen, 1896. december hó 19-én.

Kovács Gábor,

1136 3-3

ügyvéd, csődtömeggondnok.

Az általam leggondosabban összeállított, tekintélyes orvosok által ajánlott és jónak talált vegytiszta

SÓSBORSZESZ,

mely már eddig is igen nagy elterjedtségnek örvend, kapható minden fűszerüzletben, valamint gyógyszer-tárban.

Ára egy kis üvegnek 45 kr., nagy üvegnek 90 krajczár.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

Használati utasítással ellátott könyvecske minden üveggel ingyen adatik.

TÓTH BÉLA

gyógyszertára és illatszertára
DEBRECZENBEN (Tisza-palota).

Hatásos reklámtáblákat

arany vagy ezüst préseléssel;

gyönyörű kivitelű színes rajzokkal ellátott

Üzleti reklámfártyákat

tetszés szerinti szöveggel;

Raktári nyomtatványokat;

erős vászonkötésű

Bevásárlási könyvecskéket

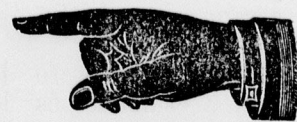
* olcsóbban mint bárhol *

CSOKONAI

nyomda- és kiadó részv.-társaság

Debreczenben.

ajánl

Mű- és Könyvnyomda

Hírlapkiadó-vállalat

Diszmu-könyvkötészet